

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 kwietnia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Maria Tokarz

Protokolant : sekr. sąd. Daria Burny

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2021 r. w Nowym Sączu

na rozprawie

sprawy z powództwa Banku (...) S.A. w W.

przeciwko A. B. synowi P. , Z. B., A. B. synowi A.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanych A. B. syna P., Z. B., A. B. syna A. solidarnie na rzecz strony powodowej Banku (...) S.A. w W. kwotę 175.800,49 zł (sto siedemdziesiąt pięć tysięcy osiemset złotych czterdzieści dziewięć groszy), w tym kwotę 158.368,02 zł (sto pięćdziesiąt osiem tysięcy trzysta sześćdziesiąt osiem złotych dwa grosze) z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 3.07.2019 roku do dnia zapłaty,

II. należność zasądzoną w punkcie I wyroku rozkłada na raty w kwotach po 2000 złotych miesięcznie płatne do dnia 15 – tego każdego miesiąca , z tym, że niezapłacenie kolejnych dwóch rat powoduje obowiązek natychmiastowej spłaty całej należności,

III. nakazuje ściągnąć od powoda Banku (...) S.A. w W. na rzecz Skarbu Państwa kasy Sądu Okręgowego w Nowym Sączu kwotę 1898 zł z tytułu wydatków sądowych,

IV. zasądza od pozwanych A. B. syna P., Z. B., A. B. syna A. solidarnie na rzecz strony powodowej Banku (...) S.A. w W. kwotę 7.615 zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania.

SSO Maria Tokarz

C 1308/19

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 14.04.2021 roku

Pozwem inicjującym przedmiotowe postępowanie (...) Bank SA w W. domagał się zasądzenia od pozwanych A. B. (PESEL (...)), Z. B., A. B. (PESEL (...)) solidarnie kwoty 175.800,49 zł, w tym kwoty 158.368,02 zł z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 3.07.2019 roku do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm taryfowych. Bank podniósł, że zawarł z pozwanym A. B. (PESEL: (...)) prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) umowę kredytu nr DK/KR- (...), która została poręczona przez Z. B. i A. B. (PESEL: (...)). Środki z kredytu zostały uruchomione przez B. w dniu 15.06.2016. Pozwani wpłacali raty kredytu w kwotach i terminach odbiegających od przyjętego harmonogramu spłaty rat, co powodowało naliczanie przez Bank od należności przeterminowanych odsetek umownych za opóźnienie.

Odpowiedzialność pozwanych jest solidarna. Pozwani nie wywiązali się z zobowiązania na rzecz Banku, w związku z powyższym Bank skierował do nich wezwanie do zapłaty a następnie wypowiedzenie umowy. Roszczenie stało się wymagalne w dniu 19.01.2019r. Przed złożeniem pozwu, powód wezwał pozwanych do spłaty zadłużenia. Wysokość zadłużenia stwierdzona została wystawionym przez Bank wyciągiem z ksiąg banku z dnia 03.07.2019r. Na kwotę: 175.800,49 zł składa się: kapitał – 158.368,02 zł (kapitał wymagalny), odsetki od należności nie spłaconej w terminie naliczone do dnia 02.07.2019 r. w kwocie 17.042,47 zł, koszty 390,00 zł. Od dnia wniesienia pozwu 03.07.2019r. do dnia zapłaty, powód domaga się zasądzenia od pozwanego odsetek w wysokości ustawowych odsetek maksymalnych za opóźnienie, których stopa w dniu wniesienia powództwa wynosi 14% w stosunku rocznym, z uwzględnieniem ograniczenia wynikającego z przepisu art. 481 par 2¹ k.c., naliczanych od kwoty 158.368,02 zł. Bank dodał, że wielokrotnie próbował kontaktować się z pozwanymi. Oprócz wezwań do zapłaty, do pozwanych wysyłane były sms-y, wiadomości mailowe oraz były podejmowane próby kontaktu telefonicznego celem poinformowania o zaległości i prośbą o kontakt. Podjęte przez Bank czynności nie doprowadziły do polubownego ustalenia warunków spłaty wierzytelności.

Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie dnia 2.08.2019 roku wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym do sygn. VI Nc-e 1197859/19 nakazujący pozwanym A. B., A. B., Z. B. w ciągu dwóch tygodni od doręczenia nakazu solidarnie zapłacić powodowi kwotę łączną 175.800,49 zł w tym kwotę 158.368,02 zł z odsetkami: umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 3.07.2019 r. do dnia zapłaty, kwotę 17.042,47 zł, kwotę 390 zł oraz kwotę 5.798 zł tytułem zwrotu kosztów procesu albo w tym terminie wnieść sprzeciw –k. 8.

Pozwani A. B. (PESEL (...)), Z. B., A. B. (PESEL (...)) w terminie wnieśli sprzeciw od nakazu zapłaty, domagając się oddalenia powództwa w całości. Nie zgodzili się na zapłatę kwoty głównej tj 158.368,02 zł oraz odsetek i kosztów postępowania.

Pismem z dnia 12.11.2019 roku (...) Bank S.A. podtrzymał dochodzone roszczenie w całości-k.32-38. Podkreślił, że w związku z wystąpieniem opóźnień w terminowym spłacaniu przez pozwanych rat kredytu, wielokrotnie wzywał ich do dobrowolnej spłaty zaległych należności i dalszej terminowej spłaty zgodnie z harmonogramem spłat wysyłając do pozwanych m.in. ostateczne wezwanie do zapłaty pod rygorem wypowiedzenia umowy oraz skierowania sprawy do windykacji, z jednoczesną informacją o możliwości ubiegania się o restrukturyzację zadłużenia. W związku z faktem, iż pozwani nie dokonali spłaty w wyznaczonym terminie oraz w wyznaczonej kwocie, powód skierował do nich wypowiedzenie umowy. W/w wypowiedzeniu poinformował pozwanych, iż brak wpłaty, w terminie 30 dni od dnia otrzymania niniejszego pisma, przeterminowanego zadłużenia spowoduje, iż cała należność kapitałowa stanie się niezwłocznie wymagalna wraz z należnymi odsetkami. Ponadto na dzień nadania wypowiedzenia umowy kredytu zaległość pozwanych w spłacie obejmowała 4 raty.

Pozwani w odpowiedzi na pozew wnieśli o oddalenie powództwa i zasądzenie na ich rzecz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych (k.129-130). Pozwani nie kwestionowali zawarcia umowy kredytu i poręczenia oraz umowy aneksu. Przyznali, że kredytobiorca wpłacał raty w różnych wysokościach i terminach odbiegających od harmonogramu. Jednak te uchybienia były nieznaczne i za każdym razem były niwelowane wpłaceniem większej kwoty niż wymagana rata kredytu, tak by pokryć wszystkie zaległości oraz pozostawić jeszcze nadpłatę, na kilka rat do przodu czyli aż do czerwca 2019 roku. Nieprawdą jest zatem twierdzenie, że pozwani nie reagowali na wezwania banku czy zagrożenie wypowiedzeniem umowy. Pozwani wielokrotnie z własnej inicjatywy zwracali się do banku o restrukturyzację zadłużenia, zmianę warunków i terminów spłat. Działalność gospodarcza, na poczet której został zaciągnięty kredyt nie przynosiła bowiem oczekiwanych zysków. Kredytobiorca nie był w stanie realizować zobowiązania w przyjętej na siebie wysokości. Wnosił o wydłużenie czasu trwania kredytu i zmniejszenie rat do wysokości, która pozwoli mu na spłatę. Bezpośrednio po otrzymaniu wypowiedzenia, w którym zawarto w pierwszej kolejności wezwanie do zapłaty, pozwany dokonał zapłaty zaległych rat i nadpłaty rat przysługujących, prowadząc jednocześnie rozmowy co do ustalenia nowego harmonogramu spłat. Ostatecznie powód zaproponował ratę w wysokości wyższej niż raty ustalone pierwotnie. Ponadto gdy Bank wzywał pozwanego do zapłaty zaległych

należności, należności te były wpłacane. Ostatecznie na początku 2019 roku pozwany dokonał znacznej nadpłaty kredytu wpłacając wówczas 20.000 zł, pozwany uregulował tą wpłatą wszelkie zaległości, tak co do należności głównej jak i wszelkich należności ubocznych. Dlatego wypowiedzenie umowy zostało dokonane przedwcześnie. Pozwani zakwestionowali także skuteczność samego wypowiedzenia. Wypowiedzenie zostało bowiem złożone przez osobę do tego nieuprawnioną. Wraz z wypowiedzeniem nie zostało przedstawione pełnomocnictwo. Zdaniem pozwanych przedmiotowe wypowiedzenie pozostaje również sprzeczne z zasadami współzycia społecznego, bo stanowi nadużycie prawa podmiotowego. Pozwani prowadzili z Bankiem rozmowy co do restrukturyzacji zadłużenia. Bezpośrednio po otrzymaniu wezwania, informowali bank o tym iż zaległości zostaną niezwłocznie zapłacone, kredyt zostanie nawet nadpłacony. Tak też się stało. Po wypowiedzeniu, pozwani posiadali kilka tysięcy nadpłaty, co do rat aż do czerwca 2019 roku. Bacząc także na fakt iż pozwany w tym czasie informował powoda o swojej trudnej sytuacji finansowej, nie uchylił się od zapłaty, ale wnosił o rozłożenie jej na mniejsze raty, a zaległości były stosunkowo niewielkie, wypowiedzenie należy uznać jako naruszenie zasad współzycia społecznego. Pozwani zakwestionowali także wysokość dochodzonego pozewem roszczenia i zasadność naliczania odsetek, kar oraz należności za czynności windykacyjne. Powód nie przedstawił do pozwu dokumentów potwierdzających wysokość zadłużenia. Dołączone do pozwu dokumenty stanowią jedynie dokumenty prywatne i jako takie nie wykazują faktycznej wysokości zobowiązania. Strona powodowa nie przedstawiła potwierdzeń wpłat rat, ani dokumentu potwierdzającego faktyczne istnienie zaległości pozwanych.

Podczas rozprawy w dniu 8 kwietnia 2021r pozwany A. B. s. A. wniósł o rozłożenia ewentualnej należności powoda na raty w kwocie 2000 zł /k. 291/.

Pismem z dnia 11.01.2021 roku k. 171 Bank (...) SA w W. podał, że stał się następcą prawnym (...) Banku SA i podtrzymał żądanie pozwu w całości. Na mocy postanowienia z dnia 12.02.2021r. /k. 254/ Sąd w oparciu o art.176 ust.1 ustawy z dnia 10 czerwca 2016r o bankowym funduszu gwarancyjnym stwierdził, że z dniem 03.01. 2021r do przedmiotowego postępowania w miejsce powoda (...) Banku S.A. wstąpił Bank (...) S.A. w W.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 07.06.2016 r. A. B. (PESEL (...)), prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą A. B. Myjnia (...), zawarł z (...) Bank S.A. umowę kredytu „Nowy Kredyt na Start” o numerze DK/KR- (...) na kwotę 210.242,12 zł na okres 120 miesięcy. Kredytu udzielono z przeznaczeniem na zakup urządzeń myjni samochodowej i opłatę zabezpieczeń prawnych. Systemem spłaty rat kredytu była równa rata, płatna w zgodzie z harmonogramem spłaty rat. Wysokość raty kapitałowo odsetkowej w dniu uruchomienia kredytu wynosiła 2.801,03 zł-pkt III i IV Części Szczególnej umowy. Kredytobiorca był zobowiązany do spłaty raty do 10- tego każdego dnia miesiąca kalendarzowego pkt VII podpk. 1 Części Szczególnej umowy. Oprocentowanie kredytu było zmienne i w dniu sporządzenia umowy kredytu wynosiło 10,00 %- pkt VII podpkt. 11 Części Szczególnej umowy.

Strony ustanowiły też Pakiet Płynnościowy o kwocie limitu 63072,64 zł i miesięczna opłatą abonamentową w kwocie 775,80 zł / pkt V ppkt 6 /

Kredytobiorca zobowiązany był też do zapewnienia na rachunku bieżącym comiesięcznych wpływów w wysokości 8.403,09 zł. Zobowiązanie to było spełnione też gdy średniomiesięczna wartość wpływów na rachunek bieżący w ujęciu kwartalnym wynosiła 25.209,27 zł— pkt VII, ppkt 5. Części Szczególnej umowy.

Wg pkt VII pkt 6 Części Szczególnej umowy kredytu w przypadku, gdy w wyniku kwartalnej weryfikacji realizacji zobowiązań kredytobiorcy, Bank powziął informację, iż kredytobiorca nie zapewnił wymaganego obrotu na rachunku, Bank uprawniony był do podwyższenia obowiązującej w tym dniu marży kredytu o 2 punkty procentowe.

Kredyt został zabezpieczony hipoteką do kwoty 357.411,60 zł na cały okres kredytu na nieruchomości stanowiącej zabudowaną działkę gruntu nr (...) położoną w R., do której własność przysługiwała A. B. oraz Z. B. na zasadzie wspólności ustawowej małżeńskiej.

Wg par. 4 pkt 4 Części Ogólnej umowy kredytobiorca zobowiązał się do dokonywania w okresie objętym umową, spłat rat kapitałowo odsetkowych lub odsetkowych, w terminach, kwotach i na rachunek wskazany w aktualnym harmonogramie spłat.

Wg par. 5 ust 1 oprocentowanie kredytu było zmienne i stanowiło sumę marży kredytowej i stawki referencyjnej 3M WIBOR dla waluty kredytu, które określono w pkt IV Części Szczególnej umowy.

Zgodnie z par. 5 ust. 10 Części ogólnej umowy w przypadku niespłacenia przez kredytobiorcę w terminie wierzytelności Banku z tytułu umowy kredytu po upływie okresu wypowiedzenia umowy, niespłacona kwota stawała się zadłużeniem przeterminowanym, w tym kwota kapitału jako kapitał przeterminowany. Od zadłużenia przeterminowanego Bank naliczał odsetki w wysokości określonej w Regulaminie. Wg pkt VII ppkt 12 Regulaminu od zadłużenia przeterminowanego Bank naliczał odsetki w wysokości określonych w przepisach prawa maksymalnych odsetek za opóźnienie.

Wg par. 6 ust 1 Części Ogólnej umowy bank miał prawo z tytułu udzielonego kredytu pobrać opłaty i prowizje za wykonanie czynności pozostających w związku z zawartą umową w wysokości obowiązującej w Tabeli Opłat i Prowizji stanowiącej załącznik do umowy.

Wg par. 8 ust 1b Części Ogólnej umowy Bank miał prawo wypowiedzieć umowę w przypadku niewykonania lub nieterminowego regulowania przez kredytobiorcę zobowiązań wobec Banku, w szczególności w przypadku gdy kredytobiorca zalegał w całości lub w części z zapłatą dwóch rat kredytu i pomimo wezwania do zapłaty nie spłaci zaległości w terminie 30 dni od dnia otrzymania wezwania. Bank wypowiadał umowę z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia, a w razie zagrożenia upadłością kredytobiorcy z zachowaniem 7 dniowego okresu wypowiedzenia. Okres wypowiedzenia liczono od dnia doręczenia przez Bank przesyłki listowej z oświadczeniem o wypowiedzeniu umowy - par. 8 ust 2 i 4.

(dowód: poświadczony za zgodność z oryginałem odpis umowy kredytu k.49-52, Tabela Opłat i Prowizji k. 111-112, Regulamin k. 113-120)

Drugim zabezpieczeniem spłaty kredytu była umowa poręczenia. W celu zabezpieczenia spłaty wierzytelności z tytułu kredytu w kwocie 210.242,12 zł wynikającej z umowy kredytu nr DK/Kr- (...), pomiędzy Idea Bank S.A. a A. B. s. P. (PESEL (...)) oraz Z. B. (poręczyciele) została zawarta w dniu 07.06.2016 r. umowa poręczenia nr DK(...), zgodnie z którą poręczyciele nieodwołalnie i bezwarunkowo zobowiązali się względem Banku wykonać wszelkie zobowiązania za dłużnika wynikające z umowy kredytu w przypadku, gdy dłużnik nie wykona ciężących na nim zobowiązań w terminie i na warunkach określonych w umowie. Poręczyciele poręczyli za całość zobowiązania dłużnika wynikającego z w/w umowy kredytu.

(dowód: poświadczony za zgodność z oryginałem odpis umowy poręczenia k. 53)

A. B. (PESEL (...)) złożył w Banku dyspozycję uruchomienia środków do umowy kredytu. Środki z kredytu zostały wypłacone kredytobiorcy w dniu 15.06.2016 r.

(dowód: poświadczony za zgodność z oryginałem odpis dyspozycji uruchomienia środków do umowy kredytu k. 54, poświadczony za zgodność z oryginałem odpis dyspozycji uruchomienia kredytu/polecenie przelewu k.55)

W dniu 08.03.2018 r. pomiędzy bankiem a kredytobiorcą zawarty został aneks do umowy kredytu, na mocy którego wprowadzony został 2 miesięczny okres karencji w spłacie kapitału od dnia wejścia w życie aneksu rozłożony na cały okres kredytowania.

(dowód: poświadczony za zgodność z oryginałem odpis aneksu k.56)

Pozwany A. B. (PESEL (...)) już od października 2016 roku nie uregulował rat terminowo. Kredytobiorca w terminie uregulował tylko trzy pierwsze raty. W okresie od 10.10.2016 roku do 10.09.2018 roku zaległości w płatności kolejnych

rat wynosiło od 1 do 158 dni. W kolejnych okresach płatności kredytobiorca wpłacał raty kredytu też w różnych wysokościach, więc bank naliczał odsetek karne od należności przeterminowanych.

W okresie od 11.07.2017 do 10.01.2019 roku, czyli do momentu wypowiedzenia umowy kredytowej kredytobiorca winien zapłacić 85.332,46 zł, gdyby terminowo regulował spłatę rat odsetkowo-kapitałowych. Tymczasem w tym czasie zapłacił 96.305,39 zł w tym m.in. 8.484,68 zł z tytułu terminowych odsetek umownych, 5.069,83 z tytułu spłaty kapitału w terminie, a 46.804,17 zł z tytułu rat kapitału przeterminowanego i 34.030,41 zł z tytułu odsetek przeterminowanych. Cały czas powód posiada zaległości w zapłacie odsetek umownych na 6.078,34 zł.

(dowód: wydruk historii rachunku kredytowego k. 57-60, wydruk historii naliczania przez powoda odsetek k. 61-63, informacja o terminowości spłacania rat k. 86, historia wpłat k. 98-100, zestawienie należności i spłat oraz zaległości k. 101-108, raport dekretów k. 109)

W związku z wystąpieniem opóźnień w terminowym spłacaniu rat kredytu, Bank wielokrotnie wzywał pozwanych do dobrowolnej spłaty zaległych należności i dalszej terminowej spłaty zgodnie z harmonogramem spłat.

Pismem z dnia 3.04.2017 adresowanym do wszystkich pozwanych Bank wzywał kredytobiorcę A. B. do zapłaty zadłużenia w kwocie 6.128 zł w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy kredytowej. Bank poinformował też o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia. Pismo to doręczono pozwany w dniu 10.04.2017 roku.

Pismem z dnia 12.10.2018 adresowanym do wszystkich pozwanych Bank wzywał kredytobiorcę A. B. do zapłaty zadłużenia w kwocie 7.905,68 zł w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy kredytowej. Bank poinformował też o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia. Pismo to doręczono pozwany w dniu 25.10.2018 roku.

(dowód: poświadczony za zgodność z oryginałem odpisy ostatecznego wezwania do zapłaty wraz z dowodami doręczenia k. 64-79)

Pismem z dnia 10.12.2018 roku Bank reprezentowany przez prawidłowo umocowanego pełnomocnika A. S. (1) oświadczył, że wypowiada kredytobiorcy umowę z dnia 15.06.2016 roku z zachowaniem 30 terminu wypowiedzenia z powodu nieterminowego regulowania rat przez kredytobiorcę. W dniu 10.02.2018 roku przeterminowane zadłużenie wynosiło 10.811,24 zł. Bank domagał się spłaty tego zadłużenia w nieprzekraczalnym terminie 30 dni od otrzymania pisma, pouczając, że brak spłaty spowoduje, że po upływie 30 dniowego okresu wypowiedzenia cała należność kapitałowa w kwocie 183.773,15 zł stanie się natychmiast wymagalna z należnymi odsetkami.

Oświadczenie o wypowiedzeniu doręczono też pozwany poręczycielom. Pozwani odebrali powyższe oświadczenie dnia 17.12.2018 roku. Do 17.01.2018 roku pozwani nie wpłacili przeterminowanego zadłużenia.

Dnia 15.02.2019 roku dokonano na rzecz Banku wpłaty 10.000 zł i w dniu 26.02.2019 roku wpłaty kwoty 10.000 zł.

(dowód: poświadczony z zgodność wypowiedzenie umowy z dowodami doręczenia k. 80-85, odpis (...) Banku SA k. 41-48, pełnomocnictwo k. 94, historia wpłat k. 98-100)

Pismem z dnia 4.02.2019 roku adresowanym do wszystkich pozwanych Bank reprezentowany przez koordynatora A. S. (2) wezwał do zapłaty kwoty 190.534,28 zł w terminie 14 dni od daty doręczenia wezwania. Wezwanie pozwani odebrali 8.02.2019 roku

(dowód: poświadczony z zgodność pismo z dnia 4.02.2019 roku z dowodami doręczenia k. 87-92 i pełnomocnictwo k. 95, odpis (...) Banku SA k. 41-48)

W związku z podejmowaniem przez pozwanych prób regulacji zadłużenia nieterminowo i w różnych kwotach Bank wielokrotnie próbował kontaktować się z nimi. Także pozwani występowali do Banku o restrukturyzację

zadłużeniami. Prowadzone czynności nie doprowadziły do polubownego ustalenia warunków spłaty wierzytelności. Nie uwzględniono wniosku pozwanego o restrukturyzację zadłużenia. Z uwagi na powyższe, Bank przestał próbować pozasądowego rozwiązania sprawy i zdecydował o podjęciu drogi procesowej.

(okolicość niesporna)

W dniu 3.07.2019 roku (...) Bank SA wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych Banku, wskazując, że zadłużenie A. B. (PESEL (...)), Z. B., A. B. (PESEL (...)) wynikające z umowy kredytu z dnia 15.06.2016 roku i umowy poręczenia z dnia 7.06.2016 roku wynosi 175.800,49 zł, na które składa się zaległość z tytułu niespłaconego kapitału w kwocie 158.368,02 zł, kwota 17.042,47 zł odsetek od należności nie spłaconych w terminie, 390 zł opłat i prowizji, w tym 90 zł za trzy wezwania do zapłaty i 300 zł za wizję w terenie.

Wyciąg z ksiąg rachunkowych Banku wystawił G. F., umocowany do tych czynności przez członka zarządu M. S. i prokurenta A. N..

(dowód: odpis (...) Banku SA k. 41-48, wyciąg z ksiąg rachunkowych banku k., pełnomocnictwo k.97)

W trakcie realizacji inwestycji wzrosły koszty budowy. Później okazało się też, że myjnia nie przynosiła oczekiwanych zysków, wręcz przeciwnie przynosi stratę. Pozwany A. B. s. A. pracuje zawodowo i zarabia ok. 5000 zł, mieszka z konkubina, która osiąga dochody w kwocie ok. 3000 zł średnio. Mają troje dzieci, są w stanie spłacać kredyt po 2000 zł miesięcznie.

(dowód: zeznania św. A. S. (3) k.290, 00:03, zeznania pozwanego A. B. s. A. k.291, 00:28:07)

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie dokumentów przedłożonych przez (...) BANK SA, których moc dowodowa nie budziła wątpliwości Sądu, o czym szerzej w dalszej części uzasadnienia.

Sąd podzielił treść zeznań św. A. S. (3) i pozwanego A. B. s. A. co do aktualnej sytuacji rodzinnej i finansowej oraz możliwości spłaty kredytu w ratach. Są one zgodne między sobą i zgodne z zasadami doświadczenia życiowego. Sąd nie podzielił zeznań w części w której w/w podawali, że ustanowienie pakietu płynnościowego nie było zgodne z wolą pozwanym, skoro tę zgodę potwierdzili swoimi podpisami pod umową, a pakiet ten miał zabezpieczać prawa pożyczkobiorcy jako przedsiębiorcy.

Zeznania pozwanego A. B. nic do sprawy nie wniosły, nie miał on żadnych istotnych wiadomości w sprawie. Nie interesował się historią spłaty kredytu. Pozwany podał, że również kredytem nie interesowała się jego żona Z. B. /k. 292/, dlatego Sąd w oparciu o treść art.325² §1 pkt 6 kpc pominął dowód z jej zeznań.

Sąd pominął także, oparciu o treść art.325² §1 pkt 6 kpc, dowód z dowodów wpłat przedstawionych przez pozwanym na ostatniej rozprawie. Uznał je za nieprzydatne bowiem obrazowały tylko wpłaty wrywkowe, co nie pozwalało na ustalenie na które zaległości te wpłaty zostały zaliczone i ustalenie czy była nadpłata, czy też niedopłata.

Sąd zważył, co następuje:

Na wstępie należało podkreślić, że w związku zastosowaniem przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny z dniem 3.01.2021 roku wobec (...) Banku SA procedury przymusowej restrukturyzacji w postaci przejęcia na podstawie art. 176 ust 1 ustawy z dnia 10.06.2016 roku o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym w miejsce (...) Banku SA do przedmiotowego postępowania sądowego wstąpił Bank (...) SA w W..

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie co do kwot wskazanych w pozwie na rzecz Banku (...) S.A. Uprawnienie strony powodowej do żądania zapłaty od pozwanym wywodzi się z umowy kredytu nr DK/KR- (...) z dnia 15.06.2016 roku i umowy poręczenia nr DK(...) z dnia 7.06.2016 roku. Odpowiedzialność pozwanym A. s. P. i Z. B. jako poręczycieli jest solidarna z odpowiedzialnością kredytobiorcy A. s. A. B. zgodnie z art. 881 k.c.

Pozwani nie kwestionowali zawarcia umowy kredytu i poręczenia oraz umowy aneksu. Przyznali, że kredytobiorca wpłacał raty w różnych wysokościach i terminach odbiegających od harmonogramu. Należy podkreślić, że umowa kredytu stanowi odrębny typ umowy nazwanej, jest to umowa konsensualna, dwustronnie zobowiązująca, odpłatna. Istotę umowy kredytu oraz essentialia negotii umowy kredytu określa art. 69 ust. 1 ustawy Prawo Bankowe z dnia 29 sierpnia 1997 r. Dz.U.2015.128. Poprzez zawarcie umowy kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy, na czas oznaczony w umowie, kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, do zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Wykorzystanie kredytu oznacza oddanie do dyspozycji kredytobiorcy środków pieniężnych na określony w umowie cel. Oddanie do dyspozycji środków pieniężnych ma zapewnić kredytobiorcy ich wykorzystanie w sposób odpowiadający jego interesom określonym w umowie kredytowej.

Pozwani zakwestionowali natomiast skuteczność wypowiedzenia i podkreślili, że samo wypowiedzenie umowy było przedwczesne. Zgodnie art. 75 ust 1 ustawy prawo bankowe w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu albo w razie utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej bank może obniżyć kwotę przyznanego kredytu albo wypowiedzieć umowę kredytu.

Jak wynika z ustaleń faktycznych nie kwestionowanych przez pozwanych, pozwany kredytobiorca nie regulował spłat rat w sposób terminowy, regularny i w pełnej wysokości. Bank przed wypowiedzeniem umowy kredytowej wzywał pozwanych co najmniej dwukrotnie pisemnie do zapłaty, pouczając o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zgodnie z art. 75 c ustawy prawo bankowe, a następnie wobec bezskuteczności tych wezwań wypowiedział umowę kredytową.

Wbrew twierdzeniom pozwanych uchybienia w spłacie rat kredytowych były znaczące. Jak wynika z zestawienia przedłożonego przez Bank na k. 86 w okresie od 10.10.2016 roku do 10.09.2018 roku zaległości w płatności kolejnych rat wynosiło od 1 do 158 dni co do poszczególnych rat. Nie jest też prawdą, że pozwany kredytobiorca niwelował za każdym razem zadłużenie, także spłacał zaległość i dokonywał nadpłat na poczet kolejnych rat. Przeczy temu w/w zestawienie, które pokazywało, że kredytobiorca ciągle posiadał zaległość terminową w spłacie kredytu. Ponadto wpłaty kwot po 10.000 zł na początku 2019 roku wbrew twierdzeniom pozwanych nie doprowadziły do nadpłaty, bo Bank zaliczył wpłatę tych środków na zaległości jakie naliczył kredytobiorcy m.in. naliczone odsetki karne od należności przeterminowanych. W związku z powyższym Bank nie odnotował żadnej nadpłaty po stronie kredytobiorcy, przeciwnie cały czas istniała zaległość w zapłacie np. odsetek umownych. Należy podkreślić, że w okresie od 11.07.2017 do 10.01.2019 roku, czyli do momentu wypowiedzenia umowy kredytowej kredytobiorca winien zapłacić 85.332,46 zł, gdyby terminowo regulował spłatę rat odsetkowo-kapitałowych. Tymczasem w tym czasie zapłacił 96.305,39 zł w tym m.in. 8.484,68 zł z tytułu terminowych odsetek umownych, 5.069,83 z tytułu spłaty kapitału w terminie, a 46.804,17 zł z tytułu rat kapitału przeterminowanego i 34.030,41 zł z tytułu odsetek przeterminowanych. Cały czas powód posiada zaległości w zapłacie odsetek umownych na 6.078,34 zł.

W tym kontekście, skoro Bank cały czas odnotowywał nieregularność w spłatach, a przed samym wypowiedzeniem umowy zaległość w opłacie rat stanowiła równowartość 4 rat, były podstawy do wypowiedzenia umowy kredytowej. Wypowiedzenie to nie było w żadnym razie przedwczesne.

Sąd nie uwzględnił zarzutu pozwanych, iż wypowiedzenie umowy kredytowej pozostaje sprzeczne z zasadami współzycia społecznego, bo stanowi nadużycie uprawnienia Banku.

Zgodnie z art. 5 k.c. nie można czynić ze swego prawa użytku, który by był sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa lub z zasadami współzycia społecznego. Takie działanie lub zaniechanie uprawnionego nie jest uważane za wykonywanie prawa i nie korzysta z ochrony.

Należy podkreślić, że zwroty użyte w art. 5 k.c. w istocie oznaczają odesłanie do zasad słuszności, dobrej wiary w sensie obiektywnym, zasad uczciwości obowiązującej w stosunkach cywilnoprawnych i zasady lojalności wobec partnera (tak

wyroki SN: z dnia 3 października 2000 r., I CKN 308/00, lex nr 52468; z dnia 4 października 2001 r., I CKN 871/00, lex nr 52659).

Przede wszystkim wierzytelność jest prawem podmiotowym wierzyciela wynikającym ze stosunku zobowiązaniowego, stanowiącego źródło roszczeń. Część z nich powstaje wraz ze stosunkiem zobowiązaniowym, część później wskutek ziszczenia się określonego zdarzenia lub dokonania czynności prawnej. Przypomnieć należy, że strony łączyła umowa nazwana kredytu uregulowana ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. prawo bankowe. Umowa ta podlega wypowiedzeniu w konkretnych sytuacjach m.in. braku terminowych spłat rat. Uprawnienie to realizowane jest przez dokonanie jednostronnej czynności prawnej prawo-kształtującej i powoduje, z upływem terminu wypowiedzenia, nie tylko następcze wygaśnięcie zobowiązania w zakresie praw i obowiązków kontraktowych ciążyących na obu stronach (skutek ex nunc), ale i ukształtowanie dalszych stosunków prawnych. Ich przedmiot i zakres wyznaczają zasady ogólne prawa zobowiązań oraz w oznaczonym zakresie, treść dotychczasowej umowy.

Zasady współzycia społecznego to pojęcie niedookreślone, nieostre, a powoływanie się na sprzeczność z zasadami współzycia społecznego powinno wiązać się z konkretnym wykazaniem o jakie zasady współzycia społecznego w konkretnym wypadku chodzi oraz na czym polega sprzeczność danego działania z tymi zasadami. Taki charakter klauzul generalnych nakazuje ostrożne korzystanie z instytucji nadużycia prawa podmiotowego, jako podstawy oddalenia powództwa, a przede wszystkim wymaga wszechstronnego rozważenia okoliczności, aby w ten sposób nie doprowadzić do podważenia pewności obrotu prawnego. Zasadą bowiem jest, że ten kto korzysta ze swego prawa postępuje zgodnie z jego społeczno-gospodarczym przeznaczeniem i zasadami współzycia społecznego. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2017 II CSK 236/16).

Pozwani przede wszystkim nie wskazali precyzyjnie jaką konkretnie zasadę współzycia społecznego naruszył Bank. Ponadto pozwani nie zdołali wykazać, że strona powodowa, dochodząc zapłaty należności po wypowiedzeniu umowy kredytowej nadużyła swego prawa podmiotowego i oceny tej nie może zmienić fakt, że strony podejmowały rozmowy o restrukturyzacji zadłużenia, ale finalnie nieudane z uwagi na brak osiągnięcia konsensusu. Nieudane próby restrukturyzacji zadłużenia i skorzystanie przez Bank z przysługującego mu uprawnienia do wypowiedzenia umowy nie mogą być uznane za naruszające zasady współzycia społecznego, nawet jeśli bank zamiast obniżyć ratę kredytu oczekiwał spłaty przez kredytobiorcę wyższych rat. Było to uzasadnione chociażby długością czasu zalegania w spłatach rat, regulowania rat przez kredytobiorcę w zasadzie tak jak mu odpowiadało a nie według terminów i wysokości wynikających z harmonogramu. Pozwany nie wpłacił też jak podaje zaraz po doręczeniu wypowiedzenia zaległości wskazanej przez Bank. Oświadczenie o wypowiedzeniu dotarło do pozwanych w dniu 17.12.2018 roku, w okresie 30 dniowego wypowiedzenia tj do dnia 17.01.2019 pozwani nie spłacili zaległości, uczynili to dopiero miesiąc później dnia 15.02.2019 roku. Wszystko to sprawia, że ocena działania Banku nie może być oceniona jako sprzeczna z zasadami współzycia społecznego, w sytuacji gdy pozwany w znaczący sposób zaległ z płatnościami rat, wszystkie płatności jakie uiszczał wbrew jego twierdzeniu dokonywane były nie niezwłocznie a ze znaczącym opóźnieniem.

W okolicznościach faktycznych tej sprawy brak było zatem podstaw do przyjęcia, że strona powodowa, dochodząc zapłaty kwoty zadłużenia po wypowiedzeniu zawartej umowy kredytu bankowego nadużyła prawa, a pozwani winni uzyskać ochronę na podstawie art. 5 k.c.

Wbrew twierdzeniom pozwanych wypowiedzenie umowy kredytowej było skuteczne, ponieważ zostało podpisane przez osobę upoważnioną przez bank do tego typu działań. Pismem z dnia 10.12.2018 roku Bank reprezentowany przez prawidłowo umocowanego pełnomocnika A. S. (1) oświadczył, iż wypowiada umowę kredytu. Na k. 94 zalega pełnomocnictwo dla tego pracownika Banku. Pełnomocnictwo zostało udzielone przez dwóch członków zarządu (...) Banku SA, zgodnie z zapisami w KRS.

Pozwani zakwestionowali wysokość dochodzonego pozewem roszczenia i zasadność naliczania odsetek, kar oraz należności za czynności windykacyjne, bo do pozwu nie zostały dołączone dokumenty potwierdzające wysokość zadłużenia. Dołączone do pozwu dokumenty stanowiły jedynie dokumenty prywatne. Tych też pozwanych Sąd nie uwzględnił.

Sąd zważył, że Bank przedłożył umowę kredytu, poręczenia, aneks, wezwania do zapłaty i wypowiedzenia z dowodami doręczenia w odpisach poświadczonych za zgodność z oryginałem przez profesjonalnego pełnomocnika. Według jednak art. 129 § 2 k.p.c. zamiast oryginału dokumentu strona może złożyć odpis dokumentu, jeżeli jego zgodność z oryginałem została poświadczona przez notariusza albo przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego adwokatem, radcą prawnym, rzecznikiem patentowym lub radcą Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej. Strona powodowa sprostowała zatem wymogowi przedłożenia wiarygodnych dokumentów potwierdzających istnienie stosunku umownego między stronami, jego wypowiedzenia.

Strona powodowa dokumentami prywatnymi udowodniła też wysokość kwoty dochodzonej pozwem. Wysokość zobowiązania pozwanych wynika m.in. z wyciągu z ksiąg bankowych, wyciągu do umowy kredytu, historii odsetek, harmonogramu spłat, historii wpłat, raportów zestawienia należności. Możliwość i sposób naliczenia odsetek oraz prowizji i opłat windykacyjnych przewidywała natomiast umowa kredytowa z postanowieniami regulaminu.

Wyciąg z ksiąg bankowych nie jest dokumentem urzędowym, ma jednak moc dowodową w postępowaniu cywilnym. Jest bowiem dokumentem prywatnym w rozumieniu przepisów postępowania cywilnego i podlega ocenie zgodnie z art. 233 § 1 k.p.c. Dokument ten nie budził wątpliwości Sądu, a to w kontekście przejrzystych zestawień należności przedłożonych przez bank.

Sąd nie podzielił argumentów pozwanych o niewykazaniu roszczenia wobec dołączenia tylko dokumentów prywatnych. Część dokumentów stanowi bowiem wydruk z systemu bankowego bez podpisu i pieczęci pracownika banku. Niemniej jednak wydruk z banku jest ważny nawet bez pieczęci i podpisu. Zgodnie z art. 7 ust. 1 Prawa bankowego, oświadczenia woli związane z dokonywaniem czynności bankowych mogą być składane w postaci elektronicznej. Zgodnie z art. 5 Prawa bankowego, czynnościami bankowymi są te, które są zastrzeżone do wykonywania jedynie przez bank (czynności bankowe obligatoryjne) oraz inne czynności jeżeli są one wykonywane przez bank (czynności bankowe fakultatywne).

W ocenie Sądu mimo zastrzeżeń pozwanych strona powodowa przedłożonymi dokumentami, wykazała wysokość zobowiązania odnośnie wszystkich poszczególnych kwot roszczenia. Podnieść należy, iż zgodnie z art. 6 k.c. obowiązek wykazania wysokości roszczenia spoczywa na powodzie, który winien przedstawić wyliczenie dochodzonej należności w sposób umożliwiający kontrolę przeprowadzonych wyliczeń. Strona powodowa przedłożyła umowę zawierającą szczegółowe postanowienia umowne, w tym sposób i okoliczności w jakich Bank mógł naliczyć odsetki umowne i od zadłużenia przeterminowanego. Przedstawiła wypowiedzenie umowy kredytowej, wezwania do zapłaty, w których również dokładnie określono zadłużenie pozwanego kredytobiorcy, za które poręczyli A. i Z. B., wskazując osobno kwoty należności głównej i odsetek. W ocenie Sądu, strona powodowa – zgodnie ze spoczywającym na niej ciężarem dowodu wynikającym z art. 6 k.c. i art. 232 zd. 1 k.p.c. – wykazała istnienie i wysokość zadłużenia pozwanych, a jednocześnie pozwani reprezentowani przez profesjonalnego pełnomocnika, nie przedstawili na tą okoliczność przeciwdowodu, który podważałby wyliczenia strony powodowej, ograniczając się wyłącznie do zakwestionowania kwot żądania pozwu.

Reasumując przedłożonymi dokumentami Bank wykazał wysokość zobowiązania i jego zgodność z postanowieniami umowy kredytu.

Strona powodowa policzyła odsetki umowne w wysokości maksymalnych za opóźnienie od kwoty kapitału tj. 158.368,02 od dnia 3.07.2019 roku wystawienia wyciągu z ksiąg rachunkowych Banku, gdy już znacząco wcześniej bo m.in. wezwaniem z dnia 4.02.2019 doręczonym pozwanym dnia 8.02.2019 wyzwała ich do zapłaty całego pozostałego do zapłaty z wypowiedzeń umowy kredytu zadłużenia. To żądanie znajdowało uzasadnienie w art. 481 k.c.

W tych okolicznościach powództwo uwzględniono.

Jednak z uwagi na fakt, iż pozwani nie dysponują możliwościami spłaty należności w pełnej wysokości, A. B. s. P. i jego żona Z. B. są podeszłym wieku i schorowani z niskimi emeryturami, natomiast kredytobiorca A. B. s, A. ma na

utrzymaniu rodziny ale ich łączne dochody dają gwarancję spłaty należności w ratach kapitałowo-odsetkowych po 2000 zł miesięcznie, Sąd w oparciu o treść art. 320 kpc uznał, że jest to uzasadniony wypadek do rozłożenia należności na raty zgodnie z żądaniem pozwanych i wniosek w tym zakresie uwzględnił. Jednocześnie ustanowił gwarancję dla powoda, że w przypadku zaległości w spłacie dwóch kolejnych rat, cała należność będzie natychmiast wymagalna.

Art. 98 k.p.c. wyraża zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, która w polskim procesie jest regułą. To strona przegrywająca proces powinna ponosić jego koszty. Jednak Sąd uznał, że w niniejszej sprawie w oparciu o treść art. 100 kpc strona powodowa powinna pokryć koszty mediatora. W trakcie mediacji pełnomocnik powódki działał niestarannie. Nie odpowiadał na działania mediatora i nie zajął ostatecznego stanowiska w sprawie / korespondencja na k.k. 151-161/, co wpłynęło na wynik mediacji. Sąd uznał to za nadużycie prawa procesowego o czym mowa w art. 4¹ kpc, dlatego kosztami mediacji obciążył stronę powodową nakazując ich ściągnięcie na rzecz Skarbu Państwa. Pozostałe koszty postępowania Sąd zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powodowego Banku, kwotę 2198 zł tytułem poniesionej opłaty od pozwu oraz zastępstwa procesowego w taryfowej wysokości tj. 5417 zł.

SSO Maria Tokarz